

MERCEDES-BENZ SLK 230 KOMPRESSOR

De SLK legde met z'n harde klappdak een extra troef op tafel.

1 Van een afstandje valt het reuze mee, maar dichterbij oogt het interieur wel getekend. Oudere Benzen doen dat beter! **2** De vierpitter levert fikse prestaties. Mag het minder, dan is er ook een tweeliter. De zescilinder 3.2 is smeûiger, comfortabeler en daardoor een minder pure sporter. **3** Gesloten levert de kap een lekker gedrongen silhouet op.

HART VOOR HARD MET HARD

Dat was wat, tweede helft jaren 90: nadat BMW met de Z3 op de proppen kwam, kon aartsrivaal Mercedes-Benz niet achterblijven. Het bracht de SLK op de markt, ook al zo'n on-Duits frivole auto met als (letterlijke) hoofdact het stalen klappdak. Zoiets was nog maar zelden vertoond. Helaas was ook de kwaliteit bijna on-Duits. Mercedes moest concurreren en dus bezuinigen en dat ging ten koste van bijvoorbeeld een fatsoenlijke roestpreventie. Eigenaren van een C- of E-klasse uit die jaren kunnen erover meepraten. Bij een liefhebbersauto als de SLK kán dat anders liggen. Vaak hebben ze een verleden als mooiweerauto, waardoor het roestspook lang buiten de deur is gehouden. Ons testexemplaar is daarvan een mooi voorbeeld, ondanks het drukke leven dat de 07-SP-JB heeft geleid. In oktober 1998 in Duitsland van de band gerold, kwam de roadster in maart 2006 ons land binnen.

Sindsdien heeft hij al acht eigenaren versleten die er samen ruim 237.000 kilometer mee hebben afgelegd. Toch konden we geen uiterlijke schades of roest ontdekken.

KLASSIEKER IN SPÉ

Binnenin is het iets anders: van een afstand ziet alles er nog strak uit, dichterbij merk je aan verschillende slijtageplekken dat de gebruikte materialen niet van de Mercedes-standaard zijn. Goed, we draaien de contactsleutel om en worden getrokken op een sportieve brom uit de aftermarket-uitlaten. De testwagen is een 230 Kompressor, volgens Mercedes een blok met de prestaties van een zescilinder en het verbruik van een vierpitter. Zijn prestaties mogen er zijn: met 193 pk op een leeggewicht van iets meer dan 1.200 kilo is deze SLK een echte sportieveling (0-100 in 7,6 seconden, top 231 km/h), waarbij de korte wielbasis (2,40 meter) hem tot een

leuke bochtenruider maakt. Overigens zonder het comfort uit het oog te verliezen. Voor dat comfort zorgen de met leer beklede stoelen, een uitgebreide uitrusting, een niet al te stoterig onderstel en het klappdak. Zo'n dak zorgt voor meer comfort en minder torsie dan een stoffen exemplaar; nadelen zijn het hogere gewicht en een minder aansprekend uiterlijk bij een gesloten kap (denk aan de curieuze Mitsubishi Colt CZC). Smaak is persoonlijk, maar dit laatste nadeel geldt niet voor deze eerste generatie SLK. Gesloten ziet hij er lekker gedrongen uit. Leuke details zoals de verchromde rolbeugels, de klassieke klokkenwinkel en de karakteristieke gaasgrille maken dit tot een klassieker in spé. Wie hiervoor valt - en dus hart heeft voor hard - geven we geen ongelijk. Hoeft het niet zo snel, dan biedt de tweeliter voldoende, er is ook een 3.2-zescilinder. Maar welke je ook neemt, pas op voor het bruine monster!

